

[Aksel Larsen.]

dag havde „Berlingske Tidende“ en notits, hvori der meddeltes, at det var nok ikke helt rigtigt, for „Land og Folk“ har siden 1945 købt sit papir gennem pressens fællesindkøb og kun derigennem. Jeg skal blot tilføje, at „New York Times“'s skandinaviske korrespondent er redaktionssekretær ved „Berlingske Tidende“, så kan enhver selv se, hvilke midler der anvendes til mistænkeliggørelse.

Løvrigt vil jeg sige, medens jeg henvender mig til justitsministeren, at jeg ikke før fik lejlighed til at bemærke, at jeg ikke anser det for nogen mildnelse af lovforslaget, at man flytter dødsstraffen over i den militære straffelov. Jeg anser det for en skærpelse, så sandt som man kan have endnu mindre tillid til den militære straffetspleje end til den borgerlige.

Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup mener, det er farligt, at jeg siger, at der er nogen, som tror, at denne lov kun kan ramme kommunisterne. Det anser jeg ikke for farligt, for det er noget, enhver ved, det er noget, som fremgår af den offentlige debat, der har været om dette lovforslag hidtil. Det er noget, ethvert barn i landet ved; enhver voksen inklusive det ærede medlem hr. Hans Hækkerup ved, at der er nogen, der tror, vi kan gennemføre denne lov, fordi den kun vil ramme kommunisterne. Heroverfor har jeg gjort opmærksom på, at loven er et attentat på ytringsfriheden og demokratiet herhjemme, og jeg kan i den henseende ikke gøre noget bedre end med den højtærede formands tilladelse at slutte med et kort citat af, hvad Mogens Fog sagde den 19. maj 1950. Han sagde:

„Bruges loven i sin fulde ordlyd, vil den betyde en alvorlig indskrænkning af den politiske handlefrihed her i landet. Enhver politisk strejke, der ikke har fået fagforeningsledelsernes velsignelse, eller som er lyst i band af rigsdagen, vil kunne falde ind under dens bestemmelser. Ja, enhver politisk virksomhed, organisatorisk, bladmæssig eller personlig, som ikke er i overensstemmelse med en regeringspolitik, specielt dens udenrigspolitik, vil stå i fare for at medføre straf.“

Såvidt Mogens Fog; jeg kan fuldkommen slutte mig til hans karakteristik af lovforslaget.

Justitsministeren (Helga Pedersen): De nu fremsatte udtalelser giver mig kun anledning til nogle ganske få bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Jeg erindrer ikke, at jeg udtalte mig om,

hvorvidt den tyske besættelse havde været en fjendtlig besættelse. Ved min gennemgang af de ærede ordføreres udtalelser bestræbte jeg mig for nogenlunde at holde mig til, hvad der direkte vedrørte lovforslaget.

Med hensyn til det ærede medlems betragtninger vedrørende § 103 vil jeg kun fremhæve, at det, jeg var interesseret i at vide, var, om det ærede medlem ønskede eller gik ind for, at man alene bibeholdt § 103, stk. 1, og undgik den eksempelopregning, der findes i paragraffens stk. 2.

Tilfældet oberstløjtnant Skjoldager kender jeg ikke i enkeltheder, og jeg skal derfor ikke udtale mig om det.

Om det ærede medlems forslag om kontrol med, hvorfra pressen har sine midler, vil jeg sige, at man i Norge havde en lang debat, og såvidt jeg kan se en temmelig ørkesløs debat, om finansieringen af pressen, og jeg kan derfor ikke indse, at det egentlig skulle være nogen nytte til at indlade sig på en sådan debat eller undersøgelse af spørgsmålet her i tinget.

Hvad angår dementiet i „Berlingske Tidende“, kan jeg kun sige, at jeg deler det ærede medlems glæde over, at et sådant dementi virkelig fremkommer i en dansk avis.

(Kort bemærkning).

Johs. Christiansen: Den udtalelse, det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte første gang, han havde ordet, gik ud på, at den danske regering i sin erklæring til folket havde givet den og den meddelelse indeholdende ordene „overenskomst med tyskerne“.

Nu siger det ærede medlem, at det drejer sig om en bekendtgørelse om forbud mod visse demonstrationer, der er udstedt i medfør af § 2 i midlertidig lov nr. 219 af 1. maj 1940. Det er ikke en regeringserklæring, ærede medlem, det er en bekendtgørelse, der er udstedt af justitsministeriet, og det har jeg ikke i min replik til det ærede medlem talt om. Jeg har udtalt, og det står fast, at i regeringserklæringen, som blev udstedt i forbindelse med besættelsen af Danmark, var der intet om, at en overenskomst med Tyskland om besættelsen skulle være afsluttet.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: For sin egen skyld skulle det ærede medlem hr. Johs. Christiansen hellere have trukket sig ud af slaget, når han ikke kunne være så stor, at han kunne erkende, at jeg havde ret og han havde uret.